

פניני פרשת השבוע

נושא השבוע: ברכת השבת

פרשת יתרו

בס"ד | גיליון מס' 268

כיצד כמה דקות יצרו שלוש חתונות?

זכור את יום השבת... (ז, כ)

ששת הימים, כלומר - מדי שבת יורדת השפעת הברכה לששת הימים שיבואו אחר כך, צריך רק להתחבר לברכה הזו, לכה השפע השמימי השבוע, כדי להתחיל מדי שבוע חיים חדשים ומבורכים!

ולכן, כל מה שיהודי יכול לעשות כדי לזכות בעוד מהשפע הזה, בעוד חלקים מהברכה הזו, בעוד כוחות נעלים שמושפעים ביום השבת - כדאי כל כך לעשות, זה כדאי ומשתלם במיוחד. לכן, האריכו בספרים לבאר את מעלת יקרת תוספת השבת, הזמן בו יהודי מתנתק מימי החול מוקדם מהדרוש ומאפשר לעצמו חיבור איכותי וטוב יותר עם השבת, כי החיבור הזה משמעותו חיבור טוב ואיכותי יותר לברכה, לשפע, לכוחות ולהתחדשות שמושפעים ביום השבת.

על כך האירי ה'חפץ חיים' זצ"ל, כי הוא מתקשה להבין את המרבים במלאכתם בימי ששי עד סמוך לכניסת השבת. כי הרי העובדה שאנו עמלים למחייתנו - היא תוצאה של גזירת 'בזיעת אפך תאכל לחם' שהוטלה על אדם הראשון, ואנו נדרשים להתמודד עם הגזירה הזו. והרי בבוא יום השבת - אנו נפטרים מעולה של הגזירה ויכולים להתחבר לשפע שמימי וברכת ה' בלי מאמץ, איזה אדם נבון בוחר לעמול ולהזיע כשהוא יכול לקבל שפע וברכה על מגש שבת של כסף...

בשבת העילאית הזו, אשר כונתה בחיבה בפי צדיקים 'שבת קבלת התורה' - כי בה אנו קוראים את סדר קבלת התורה, יש לנו את היכולת לקבל את התורה ומצוותיה מחדש, ולהתחבר מחדש למצוות השבת היקרה והאהובה. אין ספק כי כולנו שומרים שבת ומדקדקים בהלכותיה, אך כמה כדאי לאמץ את ברכת השבת באהבה, לתת לה לכבוש אותנו מוקדם ככל האפשר, להעניק לה את היכולת להרעיף עלינו ברכה ושפע חדשים...

הבה נקבל את מתנת השבת מחדש, בחיבה ובשמחה, בשלווה ובטוב לבב. הקדמת קבלת השבת היא לא רק דרך מלכותית וקסומה להתחיל את השבת, היא גם מפתח רב עוצמה לזכות בישועות נכספות, כפי שמעידים אלפים שזכו בישועה לאחר שהקדימו לקבל שבת. הבה נקדים לקבל את השבת, הבה נהיה מאלה שזוכים בעוד כמה דקות יקרות מהשפע השמימי המבורך הזה, ונרעיף על עצמנו שפע ברכה ושמחה לכל ימות השבוע!

חלה שמעניקה חיים!

הגלויה שהגיעה באותו יום אל הגאון רבי יחזקאל שרגא הכהן שווארץ זצ"ל בעיר 'דיר' שבהונגריה, נראתה ככתב סתרים צופן פלאות. לולא היה חתום עליה אחד מגאוני הדור, קרוב לוודאי כי היתה מושלכת לאשפה בלי הרהור נוסף. אבל כשמתחתיה התנוססה חתימה של דמות רבנית כה נחשבת, הבינו הכל כי יש דברים בגו.

אם היו נותנים לכולנו הזדמנות לאפס את החיים ולהתחילם מחדש כבריות חדשות, אין ספק שכולנו היו מסתערים על כך. הרי לכל אחד מאיתנו יש נקודות שהוא רוצה למחוק מההיסטוריה שלו, קשיים עימם הוא מתמודד, מצוקות שמלוות אותו לפעמים שנים ארוכות. החלום לפיו תיתן לנו הזדמנות ללחוץ 'מחק' על כל המצב הקיים, למחוק את העבר יחד עם ההווה, ופשוט להתחיל מחדש - קוסם ומוצא חן בעיני כולנו...

אין זה משנה אם הקשיים שלנו הם נסיגות רוחניים, אתגרים ביראת שמים או מידות פחות טובות, קושי בהתמדת התורה או בכוונה בתפילה, או לחילופין - בעיות בריאות, חוסר נחת מילדינו, או מצוקה כלכלית. כך או כך, לכל אחד מאיתנו יש קשיים שהיה שמח לשכוח מהם, להתחיל מהתחלה כמו תינוק שנולד, לעשות צעדים ראשונים בעולם קסום נטול משקעי עבר...

הבעיה היא, שהרעיון הזה הוא חלום. חלום רחוק, לא בר הגשמה. האומנם?

מסתבר, שהעם היהודי זכה במתנה יקרה מפז, שכן מאפשרת לו לאפס את העבר ולחשב מסלול מחדש. המתנה הזו מגיעה אלינו פעם בשבוע, וככל שנתחבר אליה יותר - נזכה לקבל מברכתה יותר איפוס העבר, והרבה יותר כוחות להתחיל מחדש. למתנה הזו קוראים יום השבת.

זהו גילוי יקר ערך שגילה האור החיים' הקדוש בפרשת בראשית, וכדאי להפנים אותו: העולם נברא על זמן שאול, צמוד לשעון חול קצוב. כל מה שיש בו, כל מה שמתרחש עלי חלד, כל מה שקורה בגלובוס - הכל עם תאריך תפוגה קצר מאוד - ששה ימים בלבד. הקדוש ברוך הוא ברא עולם 'חד פעמי', עולם שמסוגל להחזיק 6 ימים בלבד, ולאחריהם - הוא אמור להתאפס ולחזור לתווה ובוהו.

העובדה שהעולם קיים כבר קרוב ל-6000 שנה, היא רק בגלל יום השבת. יום השבת הוא הכור האטומי שנותן לעולם כח לעוד שבוע ימים. כשהעולם קרוב לקצה תפוגתו, מדי יום ששי לקראת ערב, מתנוצץ בו אור יום השבת, ונותן לו כח להחזיק מעמד עוד ששה ימים - עד השבת הבאה. מדי שבת העולם מקבל אנרגיה, מתודלק באופן מוגבל לעוד שבוע, ומחזיק מעמד הודות ליום השבת שנותן לו את הכח.

והמתנה היקרה הזו ניתנה לנו, לעם ישראל. מדי שבת אנו יכולים להתחבר למתנה הנפלאה הזו, ובעצם - לתת לעולם האישי שלנו, על קשייו ואתגריה, להתאפס לחלוטין, ולפתוח בחיים חדשים בשבוע הבא עלינו לטובה. בזוהר הקדוש מובא כי מיום השבת מתברכים

מודעות שפוקחות עיניים!

הרגעים הדרמטיים בחדרו של הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, היו מעמד מרטיט במיוחד, שאף זכינו להשתתף בו. נכנס אליו אב מודאג, נושא בידיו את בנו, תינוק בן שנתיים. הוא סיפר כי הבן לקה במחלה קשה בעיניו, עד שהגיעו לכדי עיוורון כמעט מוחלט. הרופאים נואשים, מציעים להסתגל לכך שהילד יגדל עיוור, והאב הכאוב הגיע לקבל ברכה ועצה.

רבי חיים שמע את הסיפור ונאנח, ואחר כך הביט ארוכות בעיניו הטהורות והזכות של הבן, תינוק כה זעיר שנראה כי נגזרה הגזירה על חוש הראיה שלו. הוא בירך את האב והתינוק בחום, וכשנשאל על עצה טובה לעורר רחמי שמים לרפואת עיני התינוק, נענה: 'להקדים לקבל את השבת, ולפרסם את הדבר כמה שיותר, כדי שעוד יהודים יזכו להקדים לקבל פני שבת!'

האב יצא מהבית חזר רוח שליחות. ראשית גייס את בני משפחתו, שהצטרפו לקבלה הטובה להקדים פני שבת. כמו כן התנדב מיד להפיץ את הבשורה, לעורר על חשיבות הקדמת קבלת השבת, להדפיס ולהפיץ עלוני מידע ומודעות, לזכות את הרבים להקדים את קבלת השבת.

חלפו מאז רק חודשיים, והאב מעיד בזה הלשון: 'הרופאים אינם יודעים איך להסביר את המהפך. לאחר שנה של הידרדרות רציפה - לפתע חל שינוי במגמה, ונראה כי העיניים הולכות ונרפאות להן, ואף חוש הראיה הולך ומשתפר. אפשר לראות בעיניים - תרתי משמע - את הכח של הקדמת קבלת השבת והמאמץ להפיצה, כיצירת ישועה למעלה מדרך הטבע!'

את הכח הזה יכול כל אחד מאיתנו לרתום לעצמו. כל יהודי הזקוק לחסד ה', לרחמי שמים, לישועה אישית או משפחתית, חבל לו להמתין לישועה כשאפשר לקבלה כאן ועכשיו, בהתמסרות להקדמת קבלת השבת. כל מה שכדאי לעשות, הוא להקדים לקבל את השבת ברוע ובשמחה, לתת לאושר השבתי להאציל מהודו עלינו מוקדם ככל האפשר, וככל שנוכל - גם להפיץ את הבשורה הזו ככל האפשר.

להצטרפות למפרסמי הקדמת קבלת השבת, ולקבלת חומרי פרסום ועלוני מידע, נא התקשרו לטלפון: 050-414-6533, וזכות ישועת הרבים תזקף לכם!

נס משולש בדקות בודדות!

את הסיפור הבא שמעתי מידי קרוב, המעידי עליו מכלי ראשון. הוא נפתח בביתא של משפחה אחת ממרכז הארץ, ששלושה מילדיה המתונו לזיווגם שבושש מלבוא. השנים נוקפות חולפות, איש מהם לא נהיה יותר צעיר, הצעיר מבין השלושה כבר בן 23 (!), וכל תקווה לא נראית באופק. אמנם, הצעות עולות ויורדות מדי פעם, אך בכל פעם - הן שבות ויורדות כלעומת שעלו, לא מבשרות על הקמת בית...

מצבה של המשפחה נגע והכאיב לכל ידידיה וקרוביה, ואלו ניסו לעשות הכל. סגולות שונות, תפילות רבים, נסיעות לקברי צדיקים - אולם דבר לא עזר. נראה כי שער הזיווגים אטום וחתום, והמפתח פשוט איננו. הילדים מוסיפים להתבגר, המבוגר שבהם כבר כמעט איבד תקווה, גם האחרים נראה דוק של יגון על פניהם, רבונו של עולם, כמה אפשר לחכות...

ואז, ביום מן הימים, התקשרה דודה מבוגרת לאם המשפחה, והציעה את סגולת הקדמת קבלת השבת. 'קודם כל, התלהבה הדודה, 'הרווח הראשון הוא בעצם הכניסה לשבת. ברוגע, בשלווה, בלי לחץ של הרגע האחרון, בלי להציץ בשעון לבדוק אם נספיק הכל. נכנסים לשבת כמו מלכים, יושבים ומתרגשים לקראת כניסתה, נותנים לה את האפשרות להיכנס אל הלב ולרומם את הנשמה, זו חוויה רוחנית עצומה!' - תיארה הדודה בהתלהבות.

'אבל הרווח הנוסף שיכול להיות - הוא המפתח. הקדמת קבלת השבת היא מפתח לישועות, אלפים ברחבי העולם מעידים על ישועות פלאיות ונשגבות בהן זכו לאחר שהקדימו לקבל את השבת. אולי זה המפתח שיפתח את השערים ויקרב קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה...' - הציעה הדודה, והניחה לאם המשפחה לשיקוע במחשבות...

ההחלטה לא היתה קלה. יש לה ילדים נשואים, שתמיד מתקשרים לברך ולהתברך בדקות שלפני הצפצוף... לפעמים היא מארחת נכדים לרוב, ומוטל עליה עול כבד בסידור התבשילים והכנת המיטות. ובכלל, היא כבר כל כך רגילה להיכנס לשבת ברגע האפס, האם היא מסוגלת לשנות הרגלים? האם תעמוד במשימה כזו? האם זה לא מוגזם מדי עבורה?!

אבל דברי הדודה שבו אליה כהד חוזר ונשנה, הלמו בראשה. 'מפתח לישועות... קול חתן וקול כלה...' - שמעה את הדברים צפים ועולים שוב באוזניה. אז אולי כן? אולי זה אפשרי?

היא החליטה לא לקבל את ההחלטה לבד, קראה לבני משפחתה להתייעצות. הסבירה כי בוודאי הם נוהגים לכבד את השבת היטב ויפה, אולם נראה כי זה הזמן לכבד את השבת עוד קצת, ולקבל אותה בכבוד מלכים, תוך הקדמת כניסתה. היא האריכה לתאר בפניהם כי הדבר ידרוש ריכוז מאמץ מכולם, כולל הקדמת קניות ובישולים, נקינות וסידור הבית, כמו גם הקדמת הפסקת הדיבור בטלפון, וכל כיוצא באלה...

'אולם, האם לא כדאי הדבר כדי לזכות בישועה? האם לא כדאי לנו להתאמץ עוד לכבוד השבת ולהקדים לקבלה, כדי לזכות לשמוח בצוותא בשמחות הנישואין של אחיינו? האם אין זה הזמן לקבל החלטה נועזת, שאומנם תדרוש מאמץ - אך הוא שווה ומשתלם?' - סיימה האם את שאלתה, והותירה לילדיה לקבל את ההחלטה...

פה אחד, נמנו וגמרו כולם לקבל על עצמם להקדים לקבל את השבת, לזכות בעוד כמה דקות מהברכה העצומה הטמונה בה. החל מאותו שבוע, כל המשפחה הקדימה וקיבלה את השבת מוקדם מהזמן הנקוב, כולם ישבו כנסיכים וקיבלו את פני השבת בשלווה וקבלת פני מלכה, כשלארשונה בחייהם חוו את הטעם הנפלא והעונג הקסום של קבלת שבת ברוגע, מתרגשים ברגעים הנפלאים בהם השבת פורשת את כנפיה על העם היהודי...

ומפתח השבת עבד גם עבד, שבר את המנועול שניצב בשערי השמחה. בשנה אחת בלבד - כל שלושת הילדים התארסו בזה אחר זה, אחת לכמה חודשים קיפצו בני המשפחה בחתונה מאושרים ונרגשים, כשהם מעידים בפה מלא:

השבת - היא מתנה יקרה שברכה עצומה טמונה בה. הנה כי כן, לפעמים, כששערי הישועה חסומים וחתומים, השבת יש בה כח עצום לפתוח את השערים, להביא את הברכה והשמחה הביתה. 3 חתונות בשנה אחת יעידו, כמה גדול הכח של כמה דקות נוספות שמעניקים לשבת היקרה, כמה עצום המפתח שבהקדמת קבלת השבת!

הנה נלמד את המסר הזה, נאמץ אותו ונפעל בדרכו. הקדמת קבלת השבת היא לא רק דרך מרוממת ונפלאה להיכנס לשבת, יש בה גם כח עילאי אדיר - לפתוח שערי שפע וברכה, שערי שמחה וישועה. לקראת שבת נקדים ונלכה, כי היא מקור הברכה, להשפיע עלינו שפע שמחה ואושר!

בגלויה נכתב בזו הלשון: 'להטביל את פרוסת המוציא בליל שבת קודש ביין הקידוש, זו היא סגולה נגד כאבי לב'. מכתב קצר, ממוקד, סגולתי ומסתורי. על המכתב חתום אחד מגאוני הדור, הלא הוא הרב משימאני, הגאון רבי שבתאי שעפטל וייס זצ"ל, אשר חתם את הגלויה הקצרה כדרכו בקודש: 'עבד לעבדי ה', שבתאי שעפטל וייס'.

בני הבית הביטו זה בזה בחוסר הבנה. לא ידוע להם כי משהו מהם לוקה בלב, ובוודאי שאיש לא פנה אל הגאון משימאני לבקש עצה בעניין כאבי לב. מדוע שלח גלויה כזו אליהם? עבור מי היא מיועדת? מה תכליתה?!

כמה שעות נקפו, ובפתח הבית נקש אחיין המשפחה, הגאון רבי יצחק שלמה אונגר זצ"ל, שהיה עדיין בחור באותה עת. הוא התקבל בחביבות, והסביר כי קפץ לביקור בבית דודו שבעיר דיור בדרכו לעיר פעסט. לבקר את אביו שנפל למשכב ואושפז בבית החולים בפעסט. משהסביר האורח את מטרת ביקורו וכי הוא בדרך לאביו, חשבו כולם שכנראה הגלויה המסתורית מיועדת עבור אביו החולה של האורח...

גם האורח היה סבור כך, ולתומו הבין כי המסר מיועד עבורו. אולם מה רבה היתה פליאתו, כאשר המשיך במסעו והגיע לעיר פעסט לבקר את אביו החולה. אז התברר כי אביו לא לקה בכלל בלב, הוא אמנם חולה - אבל לא נראה כי הגלויה הזו מיועדת עבורו. ארבעה ימים שהה רבי יצחק שלמה בצל אביו בבית החולים, מיום חמישי ועד יום שני, ולמרות שהותו הארוכה יחסית - לא הצליח להבין מה הקשר בין האמור בגלויה למצבו של אביו.

בדרכו חזרה לביתו, שוב עבר דרך העיר דיור, ושוב נכנס לבקר בבית דודו רבי יחזקאל שרגא הכהן שווארץ. אלא שהפעם קדימה את פניו אווירה אחרת לחלוטין - - -

עם כניסתו, גילה כי האווירה בבית קודרת, עננה של דאגה שררה באוויר. האורח התפלא, הן ביקר כאן אך לפני כמה ימים, אז התקיימה שגרה ברוכה ולא נראה כל דוק של דאגה. מה קרה תוך פחות משבוע? מה גרם לדאגה הפתאומית?!

עד מהרה גילה כי דודו שוכב במיטה, חלוש וכאוב. כשנכנס אליו, הפטיר הדוד בשפה רפה: 'עתה הבנתי למה מכוון הגאון משימאני...'

האורח יצא מחדרו של הדוד, ופנה לברר את פשר העניין. כאן התברר לו סיפור מופתי מההים:

בליל שבת, בעיצומה של הסעודה, ישב הרב שווארץ כאחד האדם, ולפתע פתאום, בלי כל התראה, לקה בהתקף לב חזק. אחד מבני המשפחה אץ רץ לקרוא לרופא, וכשזה הגיע בבהילות - קבע כי המצב קריטי. הרב שווארץ בקושי נושם, ובימים ההם - כשציוד החייאה מתקדם לא היה מצוי, התקף לב כזה הוביל בדרך כלל לגרוע מכל...

הרופא ניסה לייצב את המצב, אך עד מהרה התייאש. הוא עמד חסר אונים מול מיטת הרב, וביקש מבני המשפחה לומר 'שמע ישראל', מתוך הבנה כי אלו דקות החיים האחרונות. ואז, נזכר הרב שווארץ בגלויה הפלאית שהגיעה יומיים קודם לכן, והצליח לרמוז לבני המשפחה על עניין טבילת החלה ביין הקידוש, כפי שנכתב בגלויה...

חיש מהר נטבלה פרוסת חלה ביין הקידוש, והונחה בפיו של החולה אנושות. ובו ברגע - לפתע שקט ההתקף, הנשימות חזרו והסתדרו אט אט, והרופא עמד כולו נדהם - שכן מחזה כזה טרם ראה מימיו!

'ואמנם', הסבירו בני המשפחה, 'אבינו עדיין חלוש וכאוב, אותות ההתקף עדיין ניכרים בו. לכן הוא שוכב חלוש במיטה, מתאושש מההתקף. אולם הסכנה לחייו חלפה כלא היתה, החרב החדה שהונחה על צווארו - הוסרה ואיננה, הוא זכה בחיים חדשים - בזכות חלה שבתית ויין של קידוש!'

סיפור מופתי זה, עליו מעיד הרב אונגר זצ"ל בעצמו בספר 'רשומים בשמך' בעריכת הרב חיים מאיר גנץ שליט"א, יש בו כדי ללמד על הברכה העצומה הטמונה ביום השבת, במאכלי השבת, בכל פרט ופרט, בכל תג ותג מהברכה העצומה של שבת. הנה כי כן, חלה שבתית שנראית כסתמית, בשילוב יין קידוש שבת רגיל למראה, התבררו כתרופת פלא נדירה שהצילה יהודי מהתקף לב, וכסגולה עוצמתית ומועילה לבעיות ומיחושי לב, עד כדי הענקת חיים במתנה.

בסיפור הזה טמון מסר כפול: בראש ובראשונה לחולי לב, למתמודדים עם בעיות לב, נחשפת כאן נוסחה סודית ופלאית שמשפרת את מדדי הלב לאין ערוך, וזאת על ידי החלה והיין בסעודת ליל שבת. מסתבר שהתרכובת הזו יש לה כח סגולי מועיל ומרפא, וכדאי להכירו ולהשתמש בו לעת הצורך.

ובנוסף, לכולנו טמון כאן אוצר המאפשר הצצה לברכה העצומה של יום השבת, תפילות השבת, מאכלי השבת, סעודות השבת, ויום השבת בכללותו. למאכלי השבת יש כח פלאי, לברכת השבת יש עוצמה אדירה. הנה נאמץ את ברכת השבת אל ליבנו, נבקש להתחבר עם הברכה העילאית הזו בכל לב, נשיקיע כוחות ומאמץ בכבוד השבת ובהתבוננות במעלת השבת, ונזכה לקבל עוד ועוד מהשפע השמימי שהשבת משיפיעה עלינו!